

Min iPad

Kai A. Olsen, professor i informatikk, Universitetet i Bergen

God markedsføring er viktig, spesielt om en har et produkt som det ikke er åpenbart at kunden trenger. Nå sitter en million mennesker, meg selv inkludert, og lurer på hva denne iPad'en kan brukes til. Vi har kjøpt den på bakgrunn av massiv medieomtale.

Mange kaller den en bokleser, men med knappe 10 timer batteritid og en bakgrunnsbelyst skjerm er den ikke egnet som for å lese bøker. Det blir som å lese en bok på dataskjermen, og som vi alle vet virker ikke det i lengden.

Jeg tenkte at min kunne brukes for å vise bilder, men siden den ikke har USB-kontakt fungerer ikke det. Apple ber meg i så fall laste inn bildene via iTunes. Men å flytte store datamengder fra min PC til en server et eller annet sted i verden for så å flytte alt tilbake over et lokalnett til min iPad er ingen god løsning. Nå kan jeg kjøpe et fotosett for å flytte bildene fra kameraet til lesebrettet. Men som andre tar jeg mange bilder av samme motiv, og bruker PC'en for å redigere. Da hadde det vært kjekkere å kunne laste ned de ferdig redigerte bildene rett fra datamaskinen.

Nå er skjermen absolutt god nok til å lese begrensede tekstmengder. Jeg kunne da tatt med meg artikler og studentoppgaver på lesebrettet istedenfor på papir. Men skal jeg flytte dokumenter fra datamaskinen til lesebrettet må jeg sende disse som e-post til meg selv. Det har jeg gjort før, men det var for svært mange år siden – den gang forskjellige elektroniske dingser ikke kunne snakke med hverandre.

Mangelen på USB og andre kommunikasjonsløsninger er ingen uteglemmelse fra Apple. Når enheten ikke kan kommunisere med andre maskiner har de større mulighet til å styre oss mot sine egne nettbaserte tjenester. Det de vil at vi skal gjøre er å kjøpe spill, programmer og annet fra sin egen butikk.

Det en iPad er utmerket til er for å surfe på nett og til å se video. Jeg kan bruke den ute, også i sollys. Det naturlige grensesnittet der jeg kan dra, skyve, forstørre, forminske og peke på er flott for avislesing. En ulempe er at den ikke understøtter alle videoformater. Derfor kan du plutselig sitte der med et svart bilde. Som kartviser er den overtreffelig, dvs. om jeg holder meg til Apples kart. Der jeg ville bruke andre kartsystemer, f.eks. terrengkart og satellittbilder fra Google, fikk jeg fort fingertrøbbel. Å peke med fingeren gir ikke samme finkontroll som en mus. Det er fint å kunne lese aviser rett fra iPad'en. Men å ha en egen enhet bare for disse tjenestene er kanskje litt råflott. – Og begrensningene blir fort synlige. Skal du taste inn lange tekster blir det tungvindt å bruke det visuelle tastaturet på skjermen.

Med en laptop har jeg all den datafunksjonaliteten jeg trenger, med en mobil det samme i bærbart format og med en eBok-leser som Kindle kan jeg lese bøker i elektronisk format. Da var det egentlig ikke behov for noe nytt. Det har mange fabrikanter måtte innse etter at deres egne lesebrett har floppet. Apple har dermed gjort det eneste mulige i denne situasjonen. De fokuserer på eleganse og nedtoner funksjonalitet. Hva skal vi med ting som kan brukes?